

Suomen urheiluopiston johtaja
Erkka Westerlund kisojen avajaispuheessaan

WORLD CURLING
FEDERATION

Seniorien MM, Vierumäki 8. - 16.3.2008

■ Teksti: Jermu Pöllänen
■ Kuvat: Jermu Pöllänen

Erkka Westerlund ja
kisojen avausheitto

Seniorien MM-kisat oteltiin Vierumäellä yhtä aikaa Mixed Doubles -kisojen kanssa. Turnauksen ennakkosuosikista ei ollut miesten puolella epäselvyyttä, kun aina kovan kanadalaisedustuksen toteuttajaksi henkilöityi Pat Ryanin joukkue. Pat Ryan on yksi lajimme suurimpia nimiä kautta aikain. Hänhän voitti kaksi kertaa maailman mestaruuden miesten sarjassa, kerran kipparina ja toisen kerran Rick Folkin varakipparina. Häntä on myös kunnioitettu omassa maassaan valinnalla Curling Hall of Fameen. Kanadan lisäksi turna-

uksessa oli tukuittain muitakin loistavia joukkueita, mm. Ruotsin Per "Pelle" Lindeman, joka hänkin on kunnostautunut aikaisemmin arvokisoissa napaten miesten sarjassa EM-kisoista pronssia ja hopeaa sekä MM-kisoista pronssia vuonna 1984.

Suomalaisia turnauksessa edustivat Mauno Nummilan ja Helena Timosen joukkueet. Turnauksen alku sujui molemmilta joukkueilta kun unelma ja turnauksen puolivälissä molemmat suomalaisjoukkueet majailivat lohkojensa kärkipai-

Seniorinaiset vaudissa...

”... turnauksen puolivälissä molemmat suomalaisjoukkueet majailivat lohkojensa kärkipaikalla.”

tappio niskassaan Suomen pelit kuitenkin jatkuisivat pronssiottelussa Sveitsiä vastaan.

Kanadasta kisojen kaksoismestari

Finaaliotteluissa Kanadan joukkueet ottivat jälleen oman. Miesten puolella voittajasta ei ollut hetkenkään epäselvyyttä, kun Pat Ryanin nelikko oli suorastaan murskaavan ylivoimainen voittaen ottelun antamatta vastustajalle yhtään pistettä – todella harvoin minkään lajin arvokisafinaalissa on nähty näin ylivoimaista suoritusta. Ruotsi taipui näin ollen hope-

alle lukemin 0-8. Miesten pronssiottelussa USA osoittautui Skotlantia etevämmäksi ja pronssiset mitalit matkasivat rapakon taakse lukemin 6-4. Naisten finaalissa ottelu pysyi kohtalaisen tasaisena ottelun puolivälin tauolle, johon mennessä Kanadan johto kirjattiin lukemin 4-2. Ottelun toinen puolisko oli Kanadan näytöstä ja kolmen viimeisen pän kahden pisteen suoritukset toivat lopulta selvän 10-2 voiton seitsemän pelatun pän jälkeen.

Suomen naisten joukkueen pronssiotteluvastustajaksi asetui Sveitsin joukkue. Ottelun

Kisojen vastaavana jääntekijänä kunnostautui Mark Callen

kalla. Erityisesti jäi mieleen Suomen seniorimpiesten tiukka taisto Skotlantia vastaan, missä ottelun puolivälin 4-1 tappioasemasta joukkueemme taisteli vielä niukan 7-6 voiton. Naisten sarjassa alkusarjan ehdoton kohokohta oli tietenkin mahtava 6-4 voitto Kanadasta.

Alkusarjan jälkeen Suomen miesten joukkue majaili hienosti jaetulla ykköspaikalla yhdessä USA:n ja Skotlannin kanssa. Suomen naisjoukkue sen sijaan oli jatkopeleissä kiinni jaetulla kakkossijalla yhdes-

sä Skotlannin, Sveitsin ja USA:n kanssa. Suomen miehet kohtasivat Tie-Break ottelussa Skotlannin, joka osoittautui tällä kertaa karvan verran Suomea paremmaksi. Suomen onnistui viedä ottelu jatkopäähän viimeisessä pässä napatun kahden pisteen turvin, mutta Skotlanti käytti jatkopässä hyväkseen viimeisen kiven etunsa napaten voittoon tarvittavan pisteen ja eteni näin ollen mitalipeleihin. Myös naisten joukkueen ensimmäinen jatkopeli oli Skotlantia vastaan ja ikäväksemme samanlaisin tuloksen kuin miehissä – pisteen

Suomen kipparikaksikko punoo juonia

alku oli sveitsiläisten näytöstä, kun heidän onnistui varastaa toisesta pästä peräti kolme pistettä. Suomi vastasi hienosti heti seuraavassa pässä napaten oman viimeisen kivensä edun turvin neljä pistettä tasoittaen ottelun. Seuraavassa pässä Suomen onnistui vielä varastaa yksi piste ja ottelun hallinta siirtyi suomalaisille. Tämän jälkeen pelattiin tasaisesti molempien joukkueiden ottaessa aina pisteen viimeisen kiven etunsa turvin. Viimeiseen päähän lähettiin tasatilanteessa Suomen joukkueen pitäessä hammeria. Viimeisen kiven määrittäminen heitto olisi ollut harjattavissa

pesän keskelle ykköseksi, mutta harjaus aloitettiin hieman liian myöhän, eikä edes neljän pelaajan armoton raadanta auttanut enää asiaa ja pronssiset mitalit matkasivat Sveitsiin.

Kaiken kaikkiaan Vierumäen Seniorien MM-kilpailut olivat varsin onnistunut tapahtuma. Suomalainen arvokisojen järjestystaito sai jälleen yhden elävän esimerkin. Kiitos tästä kuuluu koko kisaorganisaatiolle ja erityisesti kaikille mukana olleille vapaaehtoisille, joita ilman ei tämän kokoluokan (eikä kyllä pienempiäkin) tapahtumia Suomessa voi-

Svensk slajd

taisi järjestä. Suomen joukkueiden menestys turnauksessa oli suorastaan huikaisevaa, vaikka se aivan viimeinen puristus jäikin puuttumaan. Tästä on kuitenkin hyvä jatkaa menestyksestä senioricurlinggedustusta ja kaikki mukana olleet pelaajat saivat varmasti hienoja kokemuksia sekä elintärkeää arvokisakokemusta vastaisuuden varalle.

Kisojen ehtoopuolella myös jäänte-kijät ehtivät hieman "irroittellemaan". Tässä Jörgen Larsenin tyylinäyte...

”Suomalainen arvokisojen järjestystaito sai jälleen yhden elävän esimerkin.”

Kanadasta tuli senioreiden tuplamestari

Pat Ryan on klassinen kärkiliukuja

Juhani Heinosen tyylinäyte

Vierumäen jälkimaininkeja

■ Juhani "Hemppa" Heinonen

Jäipä mukavat fiilikset senioreiden MM-kisoista. Kisat Suomessa, yhdeksän matsia ja vain kaksi tappiota. Mitalipeleistä puuttaminenkaan niukimmalla mahdollisella tavalla ei tuntunut pahalta. Pelit menivät siis odotettua paremmin – toki tekemättä olisi voinut jäädä muutama paha virhe ja Manun ensimmäisen kiven epäonninikin USA-pelin viimeisessä päässä olisi saanut jäädä pois.

Miesten finaali pelattiin vasta toista päätä, kun Ruotsin kippari – jo aktiivikoinaan diivan elkeistä tunnettu Per Lindeman – lähti hyökkäämään kun tilan-

ne oli jo 1-0 ennen heidän ja koko pään viimeistä kiveä (Kanada oli varastanut ensimmäisen pään 1-0). Vaikealla ratsulla oli pieni sauma ottaa 3-0. Yritys epäonnistui ja Perin kivi tönäisi vielä vastustajan kiven ykköseksi. Olisikohan joku muu kuin Lindeman lähtenyt moiseen, vaikka vastassa olikin itse Hall of Famen Pat Ryan!

Naisten pronssipelissä oli Suomella viimeisen kiven määrillä mahdollisuus ottaa mitali. Oliko heitto liian kova vai lähtikö se vähän ulos? Joka tapauksessa tytöt huomasivat liian myöhään että se tulee osumaan pesän reunassa olevaan

omaan kiveen. Harjaukseen havahtuminen ehkä kolmisen metriä aikaisemmin olisi tuonut mitalin Suomeen.

Onnittelut Annelle ja Jussille paripelin hopeamitalista. Itse en oikein syttynyt tälle uudelle jutulle. Molemmat joukkueet saattoivat heittää useita määriksiä peräkkäin samalla merkillä, heittäjä nousi harjaamaan omaa kiveään...

Oli miten oli – seuraavaksi jotkut matkustavat Uuteen-Seelantiin.

Kausi 2007-2008 – mitä hyvä ja mitä huonoa mieleeni jäikään

Mennyt kausi oli omalta osaltani poikkeuksellinen. Viime kesänä asetettu tavoite – voittaa senioreiden SM – innosti ja velvoitti kovempaan harjoitteluun. Se pakotti myös osallistumaan lukuisiin turnauksiin, joista olin jo ollut kokonaan luopumassa. Divisioonapeliini ohessa tuli seurattua myös SM-sarjaa sekä naisissa että miehissä. Kauteen mahtui paljon hyviä kokemuksia, mutta jotkut asiat jäivät myös harmittamaan.

Tässä ensin TOP 5 (plussat):

1. Mukavahenkiset turnaukset. Mieleenpainuvien oli ehkä Kangasniemi – vuodenaikakin oli mitä sopivin tälle erittäin kauniille kesäpaikkakunnalle.
2. Turnausten runsaat joukkuemäärät (se hän ei kuitenkaan ole tae tason nousemista Suomessa)

3. Yleisesti ottaen hyvät peliolosuhteet – kiitos Mika Malisen ja Mauno Nummilan
4. Ollin (pressan) näkyvä läsnäolo
5. Senioreiden MM-kisat. Oli hienoa edustaa Suomea ja nimenomaan Suomessa!

Sitten TOP 5 (miinukset):

1. Paha pettymys kauden alkupuolella oli ensimmäiset SM-sarjaan liittyvät karsinnat Kisakalliossa. Jäät olivat surkeat.
2. Toinen epämiellyttävä yllätys – ja samasta syystä kuin edellä – oli Tallinnan turnaus.
3. Onko SM-cupin arvostus tipahtanut? Vain kymmenen joukkuetta mukana eikä erillisiä sarjoja miehille ja naisille. Ajankoh-ta ei kylläkään tainnut olla paras mahdollinen?
4. Tuntui joskus pahalta katsella lajista innostuneiden hyvinkääläisjunioreiden treenejä. Harjoittelu näytti olevan pelkkä heit-

telyä ilman että kukaan puuttui tekniikka-puoleen. Ja miten mahtaa olla taktisen puolen laita?

5. Henkilökohtaisesti surettua muutama vuosi sitten lupauksia herättäneen tyttöjoukkueen tulevaisuus. Junioreiden MM-karsinnat oli pettymys ja SM-sarjassakin pudottiin kolmanneksi.

Se siitä. Hyvä kesää kaikille. Osa tapasi-kin toisensa jo Leppävirralla kesäkuun puolivälissä!

